

Τα αίτια της αυτοκαταστροφής μας.

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Φαίνεται ότι οι σύγχρονοι Έλληνες αποφασίσαμε να μιμηθούμε όχι τους προγόνους μας που δόξασαν την Ελλάδα και δημιούργησαν πολιτισμό, τον οποίο ακτινοβόλησαν στον υπόλοιπο κόσμο, αλλά εκείνους που μάλλον δυσφήμησαν τη χώρα αυτή. Διότι το σημερινό κατάντημα της Δημοκρατίας, για την οποία τόσο πολύ καυχόμαστε, δεν είναι νέο.

Έρχεται να έπαληθεύσει ακόμη μια φορά τα λόγια του Ισοκράτη, του έπιφανούς Αθηναίου ρήτορα και διδασκάλου πολλών ρητόρων (436-338 π.Χ.). Είπε ο Ισοκράτης έδώ και 2.400 χρόνια για την Αθηναϊκή Δημοκρατία των ημερών του: Ενώ η Δημοκρατία μας είναι διεφθαρμένη, έμείς τίποτε δεν κάνουμε για να τη

διορθώσουμε. Όμως οι πρόγονοί μας, ο Σόλων και ο Κλεισθένης, δεν έκαναν τέτοια δημοκρατία. Δεν παιδαγωγούσαν τους πολίτες, ώστε να θεωρούν «την μεν άκολασίαν δημοκρατίαν, την δε παρανομίαν έλευθερίαν», την μεν άναίδειαν του λόγου ως ισότητα, την δε άναρχίαν εύδαιμονίαν.

Η πολιτεία στα χρόνια εκείνα «μισούσα και κολάζουσα» (^τιμωρούσα) όλους αυτούς, έκανε όλους τους πολίτες «βελτίους και σωφρονεστέρους». Δυστυχώς η ίδια παιδαγωγία προσφέρεται και σήμερα. Γι'αυτό η άναρχία βασιλεύει σ' όλα τα επίπεδα της κοινωνίας και όχι μόνο στους δρόμους. Η παρανομία είναι καθεστώς η δε άυθάδεια δεν άνθει μόνο μεταξύ των ώριμων, αλλά μεταξύ και αύτών των μαθητών, που ένισχυόμενοι έξωθεν πραγματοποιούν συνεχείς καταλήψεις των σχολείων τους, ενώ οι φοιτητές προβαίνουν σε... «εύγενέστερες» ενέργειες. Κτίζουν τις εισόδους των γραφείων των καθηγητών τους με τούβλα, έγκλωβίζοντας τους δασκάλους τους.

“Εξάλλου η κατάχρηση του δικαιώματος της έλευθερίας και της ισότητας είναι τόσο μεγάλη, ώστε εν όνόματι της έλευθερίας ξεχάσαμε ότι η έλευθερία του ενός σταματά εκεί που αρχίζει η έλευθερία του άλλου. Ωστόσο η αίτια της κακοδαιμονίας και άτοκαταστροφής μας δεν είναι μόνο η διαστροφή της έννοιας της Δημοκρατίας και η περιφρόνηση των λεγόμενων δημοκρατικών θεσμών ούτε μόνο η άδράνεια των άρχόντων προς διόρθωση του κακού.

Αιτία του κατήφορου της κοινωνίας μας είναι η άπομάκρυνσή μας από τον Θεό. Όσο άπομακρυνόμαστε από Αύτόν, τόσο περισσότερο πλησιάζουμε προς την καταστροφή. Μας το βεβαίωσε ο ιερός Ψαλμωδός με τον θεόπνευστο λόγο του: «Ϊδού οι μακρύνοντες έαυτούς από σου άπολούνται» (Ψαλμ. οβ" [72] 27). «Όσοι μακρύνουν τους έαυτούς τους από Σένα, τον Θεό, ιδού αύτοί θα άπολεσθούν»! Τίποτε λοιπόν δεν μας σώζει, ούτε βεβαίως και η Δημοκρατία, για την όποια όλοι κόπτονται, αλλά κανείς δεν την τιμά, παρά μόνο η έπιστροφή και ο σύνδεσμός μας με τον παντοκράτορα Θεό. Οι χωρίς Θεό διακηρύξεις και τα λαϊκίστικα συνθήματα μας σπρώχνουν βαθύτερα προς τον όλεθρο και την καταστροφή.

Πηγή: agioritikovima.gr